

ת"פ 648/01/18 - רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית נגד תור וגיל 2010 בע"מ, ששון סלמן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 648-01-18 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' תור וגיל 2010 בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: רשות המיסים ירושלים-מחלקה פלילית

המאשימה

נגד

1. תור וגיל 2010 בע"מ
2. ששון סלמן

הנאשמים

גזר דין

כללי

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו בכתב אישום בארבעה אישומים. הנאשמת 1 (להלן גם: "החברה") הורשעה על סמך הודאתו של הנאשם.

על פי הסדר הטיעון הורשעו הנאשם בעבירות כדלקמן:

באישומים 2-1:

אי הגשת דין וחשבון, עבירה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") - שתי עבירות (לנאשמים 1 ו-2);

אחריות מנהלים, עבירה לפי סעיף 224א' לפקודה (לנאשם 2).

באישומים 4-3:

אי הגשת דין וחשבון, עבירה לפי סעיף 216(4) בקשר עם סעיף 222(א) לפקודה - שתי עבירות (לנאשם 2).

2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. אשר לעונש נקבע שהמאשימה תטען למאסר מותנה שלצדו קנס והתחייבות, בעוד שהנאשם יהיה חופשי בטיעונו.

כתב האישום

עמוד 1

3. על פי עובדות **החלק הכללי** של כתב האישום המתוקן, הנאשמת 1 היא חברה פרטית רשומה בישראל, שהתאגדה ונרשמה כחוק ביום 09.03.2010. על פי דיווחיה למע"מ משנת המס 2010 ועד לשנת המס 2016 ועד בכלל, כרתה החברה עסקאות. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עסקה החברה בשיווק דלקים. מחזורי העסקאות של החברה בתקופה הרלוונטית היו כדלקמן:

בשנת 2015: 28,921,887 ₪.

בשנת 2016: 22,376,863 ₪.

הנאשם שימש כמנהלה הפעיל של החברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

הנאשמים 1 ו-2 חייבים היו להגיש לפקיד השומה דו"ח על הכנסות החברה בצירוף מאזן ודו"ח רווח והפסד מאושרים באמצעות רו"ח. זאת על פי הוראות סעיפים 117, 131 ו-132 לפקודה. הנאשם חייב היה להגיש לפקיד השומה דו"ח על הכנסותיו, ע"פ הוראות סעיפים 131 ו-132 לפקודה. אי הגשת הדוחות, או הגשת הדוחות באיחור, מונעת מפקיד השומה לשום שומת אמת ולבחון את חבות המס.

על פי עובדות **האישום הראשון והאישום השני**, בשנים 2015-2016 (בהתאמה) לא הגישו הנאשמים 1-2 לפקיד השומה דו"ח על הכנסות החברה במועד, וזאת ללא סיבה מספקת. בעשותם כך, עברו הנאשמים עבירה של אי הגשת דו"ח במועד ללא סיבה מספקת. בהיותו המנהל הפעיל בחברה, ידע הנאשם על המחדל ולא נקט בכל האמצעים הסבירים למניעת העבירה.

על פי עובדות **האישום השלישי והאישום הרביעי**, בשנים 2015-2016 (בהתאמה) לא הגיש הנאשם דו"ח על הכנסותיו במועד, וזאת ללא סיבה מספקת.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת-כוח המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה לתקופה שבין 2-5 חודשים, קנס בגובה 16,000 עד 20,000 ₪, והתחייבות להימנע מעבירה. על החברה עתרה לגזור קנס לשיקול דעת בית המשפט. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין מאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה, לצד קנס שבין 8,500 ועד 29,200 ₪ והתחייבות להימנע מעבירה. בטיעוניה הדגישה שמחזורי החברה היו גבוהים מאוד וכי מחדלי כתב האישום הוסרו באיחור ניכר. אשר לטענה שלפיה חומרי הנהלת החשבונות היו תפוסים בידי מע"מ, טענה שעל פי הפסיקה הדבר אינו מהווה סיבה מספקת לאי הגשת הדוחות.

כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו:

א. פלט של הרשעותיו הקודמות של הנאשם.

ב. הכרעת דין וגזר דין שניתנו בת"פ (י-ם) 3329/06 **מדינת ישראל נגד**

עמוד 2

חברת מ. קארדי בע"מ ואח', שבו הורשע הנאשם בעבירות מס.

5. בא-כוח הנאשם ביקש להסתפק בעונש של מאסר מותנה לתקופה בת חודש עד חודשיים, ולהימנע מהטלת קנס לאור מצבו הכלכלי של הנאשם. בטיעונו הדגיש את נסיבות העבירה וטען שהנאשם העביר את הטיפול במסמכים החשבונאיים לאנשי מקצוע אולם תפיסתם של המסמכים הרלוונטיים בידי מע"מ, מנעה ממנו להגיש את הדוחות במועד. נוסף על כך טען שהנאשם הסיר את מחדליו ונמצא כיום בהליך פשיטת רגל, בעוד שהחברה מנסה לשקם את עצמה.

ראיות לעונש מטעם ההגנה - מסמכים ועדות:

א. מסמכים מתיק שנוהל נגד הנאשם בבית המשפט המחוזי (ע"ש 70474-09-16 **מס ערך מוסף ירושלים נגד תור ורגיל בע"מ**), שבהם:

תצהירו של הנאשם מיום 25.10.2017, שבו הצהיר שלא ניתנה לו הזדמנות לעיין במסמכים התפוסים במע"מ, ועל כן ביקש מבית המשפט לגלות את המסמכים שנתפסו;

הודעה מטעם הצדדים על הסכם פשרה, אשר קיבלה תוקף של פסק דין ביום 31.05.2018.

ב. מכתבים שנשלחו לנאשם מטעם רו"ח אלי טל מיום 08.07.2018 ומיום 13.05.2018, ושהם מתועדים ניסיונותיו לקבל לידי את מסמכי החברה התפוסים במע"מ. כן הוגש מכתב מטעם רואה החשבון מיום 18.03.2019, שבו נכתב שהתקבלו מסמכי הנהלת החשבונות ממע"מ והדוח הרלוונטי יוכן בתוך שבוע.

ג. הנאשם העיד מטעם ההגנה לעניין העונש. בעדותו סיפר על העבירות מנקודת מבטו. לדבריו, בחודש 2016 נעצר בחשד שעבר עבירות מע"מ. במסגרת החקירה, תפסו החוקרים את חומרי הנהלת החשבונות של החברה. בעקבות החשדות סגר מע"מ את החברה ומחק את רישומו של הנאשם כעוסק מורשה. במשך שנה וחצי לערך נוהל הליך משפטי בבית המשפט המחוזי, שבסופו חזר בו מע"מ מכל הטיעונים נגדו - כך לדבריו. באותה תקופה, זומן הנאשם לחקירה במס הכנסה ושם נשאל מדוע לא הגיש דוחות עבור השנים 2015 ו-2016. הנאשם טען שחוקרי מע"מ תפסו את החומרים הרלוונטיים ואין באפשרותו להגיש דוחות. בתגובה נמסר לו שבאפשרותו לצלם את החומר. כאשר יצא מהחקירה פעל יחד עם מנהל החשבונות כדי לצלם את החומר ולהגיש את הדוחות. לדבריו, מע"מ לא אפשר את צילום החומרים, גם לאחר פניות בכתב. בשלב מסוים החזיר לו מע"מ חלק מהחומר, אולם רק אחרי שקיבל את כלל החומר, הגיש את המאזנים למס הכנסה כנדרש. הנאשם טען שהוא נרדף וכי בסופו של יום הגיש את כל הדוחות. טען שהודה בהליך הנוכחי "בלב כבד" כדי לא לבזבז זמן שיפוטי. עוד סיפר שבשל נקיטת ההליכים נגדו התגרש, הגיע לחרפת רעב והוכרז כפושט רגל. מסר שכיום הוא נתון בחובות במסגרת הליך פשיטת הרגל. אשר לחברה, לדבריו, כיום היא בתהליך שיקום והדוחות מוגשים במועד.

לאחר טיעוני הצדדים לעונש ניצל הנאשם את זכותו למילה אחרונה וביקש לחזור על דבריו תוך ששב וטען שהוא צפוי להיענש שלא בצדק.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), החלטתי שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל ארבעת האישומים לאחר שמצאתי שמדובר בעבירות זהות שנעברו בשנים עוקבות ועל רקע זה, ועל כן יש להשקיף עליהן כמסכת אחת.

7. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם ההגנה על קופה הציבורית ועל אמון הציבור ברשויות המדינה ובשלטון החוק, מניעת שיבוש יכולת הפיקוח על פעילות הנישומים באמצעות רשויות המס, ומניעת פגיעה ביכולתם לגבות מס אמת באופן שיווני שכן אי הגשת דוחות במועד פוגמת בהליך גביית המיסים וחותרת תחת העקרונות של גביית מס אמת.

9. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**, מצאתי שזו ממוקמת ברף חומרה בינוני. מחד גיסא, מדובר בסכומים גבוהים שלא דווחו במועד, ומאידך גיסא, הנאשם הסיר לבסוף את מחדליו לאחר שקיבל לידיו את החומרים שהיו תפוסים במע"מ והגיש את הדוחות באיחור.

10. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בעפ"ג (י-ם) 16283-03-18 אבו נג'מה נגד מדינת ישראל (03.10.2018) התייחס ביהמ"ש המחוזי לסוגיית מדיניות הענישה ההולמת בעבירות של אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה וקבע כדלקמן:

"העבירות של אי-הגשת דוחות במועד למס הכנסה, הן עבירות עוון שעונשן המרבי עומד על שנת מאסר. בגין עבירות אלו מוטלים עונשים שבין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל".

פסק הדין הנ"ל אושרר בביהמ"ש העליון (רע"פ 8100/18 **אבו נג'מה נגד מדינת ישראל** (15.11.2018)).

עיון בפסיקת בתי המשפט מעלה שבעבירות מחדל מסוג אי הגשת דוחות למס הכנסה, במקרים דומים למקרה שלפנינו, נגזרו על הנאשמים מספר חודשי מאסר בפועל, עונשים שאושררו בבית המשפט עליון. מנגד, נמצאו גזרי דין מקלים שבהם נדונו הנאשמים למאסר על תנאי וקנס מתוך התחשבות בנסיבות מקלות שונות. לצורך גיבוש מסקנתי זו עיינתי בפסקי הדין שלהלן:

רע"פ 253/19 **ריכטר נגד מדינת ישראל** (20.01.2019): ביהמ"ש העליון אישרר עונש של **8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בחמש עבירות של אי הגשת דוח על הכנסותיו במועד (עבירה אחת לכל שנת מס, במשך חמש שנים). ביהמ"ש התייחס לשיקולים שהנחו את ביהמ"ש השלום בגזירת העונש: לקולה, נשקלו נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות מצבו המשפחתי, וחלופי הזמן מהמועד שבו נעברו העבירות ועד להגשת כתב האישום; לחומרה, נשקלו היעדרה של הודאה במעשים ואי נטילת אחריות, אי הסרת המחדלים, וקיומה של "דרגת אשם גבוהה".

רע"פ 3120/14 **נעים נגד מדינת ישראל** (08.05.2014): ביהמ"ש העליון אישרר עונש של **9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**, לאחר שהנאשם הורשע בעשר עבירות של אי הגשת דוחות על הכנסותיו במועד. ביהמ"ש ציין, שגזר דינו של ביהמ"ש השלום העניק משקל משמעותי למצבו הרפואי הקשה של הנאשם. עוד ציין, שהנאשם לא הסיר מחדליו.

רע"פ 6095/06 **לוי נגד מדינת ישראל** (05.11.2006): ביהמ"ש העליון אישרר עונש של **12 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים** - בגין ארבע עבירות של אי הגשת דו"ח הכנסות במועד, ארבע עבירות של אחריות מנהלים ועבירה נוספת של אי קיום דרישה (עבירה אחת לכל שנת מס, במשך ארבע שנים). בכלל השיקולים הובאו: אי הסרת המחדלים, עברו הפלילי של הנאשם, טיב העבירות והיקפן.

רע"פ 3137/04 **חנ'ג' נגד מדינת ישראל** (18.04.2004): ביהמ"ש העליון אישרר עונש של **7 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע בעבירות של אי הגשת דוחות על הכנסות החברה שבבעלותו במועד, אחריות מנהלים, ואי הגשת דוחות על הכנסותיו שלו. העבירות נמשכו כשנתיים. ביהמ"ש התייחס לקביעות ביהמ"ש המחוזי, שלפיהן יש מקום להתחשב בהגשת הדוחות הגם שהוגשו באיחור, ויש לתת משקל מסוים למצבו הבריאותי של הנאשם והכרזתו כפושט רגל.

ע"פ (חי') 49294-06-13 **רז נגד מדינת ישראל** (17.10.2013): בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את ערעורו של העורר על עונשו והעמידו על **קנס בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי** לאחר שהעורר הורשע בשתי עבירות של אי הגשת דוח במועד בשתי שנים עוקבות - 2006 ו-2007. המערער נדון בבית משפט השלום לעונשים של מאסר על תנאי וקנס בסך 7,500 ₪. בית המשפט המחוזי התחשב בהליכי פשיטת הרגל של המערער, במצבו הבריאותי ובנסיבותיו האישיות והפחית את סכום הקנס.

עפ"ג (ב"ש) 53670-05-12 **אלקרינאוי נגד מדינת ישראל** (04.07.2012): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של העורר ואישרר עונש של **קנס בסך ₪ 20,000 ומאסר על תנאי** לאחר שהעורר הורשע בשלוש עבירות של אי הגשת דוח במועד בנוגע לשנים 2006-2008 וזאת למרות שהעורר הוא נכה בשיעור של 100% ולא הייתה לו חבות מס באותן שנים.

11. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה**; לאחר ששמעתי את עדות הנאשם ועיינתי בראיות שהגיש בפרשת העונש, השתכנעתי שבפני הנאשם עמד קושי ממשי ומכביד שהפריע לו לעמוד במחויבותו להגשת הדוחות, לאחר שהחומר החשבונאי הרלוונטי לדוחות אלה, היה תפוס באותה עת במע"מ במסגרת חקירה שנוהלה נגדו.

עם זאת, משהודה הנאשם באשמה שיוחסה לו במסגרת כתב האישום המתוקן, הודה הוא בהכרח גם בכך שלא הייתה באותה הכבדה כדי למנוע לחלוטין את הגשת הדוחות והדבר היה אפשרי אפוא באותן נסיבות.

עם זאת, הקושי הממשי הנ"ל מצדיק הקלה של ממש בעונשו של הנאשם שנקלע שלא בטובתו למצב שבו זרוע אחת של רשות המסים - מע"מ מכבידה על קיום חובותיו הסטטוטוריות כלפי זרוע אחרת - מס הכנסה.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה מאי הגשת הדוחות נגרם נזק ליכולת השליטה והפיקוח של רשויות המס ונמנע מהם לגבות מהנאשם מס אמת.

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שהתחשבתי בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובהתאם לקביעת ביהמ"ש המחוזי בעפ"ג (י-ם) 16283-03-18 **אבו נג'מה נגד מדינת ישראל** (03.10.2018) דלעיל, אני קובע **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי שלצדו קנס ועד למספר חודשי מאסר בפועל שלצדו קנס**.

13. במקרה דנא, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב ב**נסיבות שאינן קשורות**

עמוד 6

בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו;** הנאשם פושט רגל וכפועל יוצא מכך בעל קשיים כלכליים ניכרים. ברי שהטלת קנס מכביד, תחליש את יכולתו לעמוד בהחזר חובותיו ולפרנס את משפחתו. מסיבה זו ביקש בא-כוחו להתחשב בנאשם ולא לגזור עליו קנס. אכן, מצאתי שנסיונותיו של הנאשם ראיות להתחשבות. ברם עומק ההתחשבות יתבטא בגובה הקנס ולא בעצם הטלתו, שכן במקרה זה יהיה הקנס רכיב מוחשי יחידי בענישת הנאשם.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם הודה במיוחס לו ועל כן ניתן להניח לטובתו הנחות מקלות שנוהגים להניח ביחס לנאשמים שהודו ובכללן: נטילת אחריות חרטה, צער, הפנמה וקבלה לעתיד. אמנם, בדבריו לפניי מזער הנאשם את חלקו ואשמתו, ברם משמצאתי שיש רגליים לטענותיו בעניין ההכבדה שנוצרה מחמת תפיסת מסמכיו החשבונאיים, הענקתי משקל מסוים להודאתו המסויגת ולהנחות הנובעות ממנה.

ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה;** הנאשם הסיר את מחדליו והגיש את הדוחות באיחור ועל כן ראוי הוא להתחשבות-מה בשל כך.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם;** לנאשם עבר פלילי רלוונטי בתחום עבירות המס ובעבירות מרמה. בשנת 2018 הורשע הנאשם בארבע עבירות מרמה שבגינן נדון לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 6,000 ש"ח. בשנת 2011 הורשע בשלוש עבירות מס שבגינן נידון לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ש"ח. אחת העבירות שבהן הורשע הנאשם, עניינה באי הגשת דוח במועד למע"מ. עברו הפלילי של הנאשם ייזקף אפוא לחובתו.

15. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו עונש של מאסר מותנה וקנס.

סוף דבר

16. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות כולן ובפרט להכבדה הממשית שנגרמה בעטייה של תפיסת מסמכיו החשבונאיים של הנאשם ואשר עמדה לו למכשול במילוי חובותיו כחוק, החלטתי שהכבדה זו מצדיקה הקלה משמעותית בעונשו.

מששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן שלושה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום את העבירה שבה הורשע ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ב. **קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.11.2019 ויתר התשלומים ישולמו בכל 1 בחודש בתשעת החודשים העוקבים. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית עד ליום התשלום בפועל.

ג. **התחייבות בסך 15,000 ₪ למשך שנתיים, שלא יעבור את העבירה שבה הורשע.**

אני גוזר על הנאשמת 1 חברת תור וגיל 2010 בע"מ, **קנס בסך 10,000 ש"ח.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.